

ਕਿੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਠਿਆਈਆਂ

. ਕਿੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਠਿਆਈਆਂ ਡਿੱਗਣੀਆਂ. . . .

. ਹੈ ਨਾ ਅਣਹੋਣੀ ਗੱਲ. . . . ਨਹੀਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਨਾ! ! !

. ਪਰ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਉਲੂ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਵਰਤੇ ਅਜੇਹੀਆਂ ਬੇ- ਬੁਨਿਆਦ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਉੱਪਰ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਸ਼ਰਧਾਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਪੌੜ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

. ਭਲਾ! ! ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਾਂ ਲਾਈ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤਰਾਂ-ਤਰਾਂ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਸੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਹੈ ਨਾ ਆਚੰਬਾ. . . . ਹੈ ਨਾ ਗੈਰ-ਕੁੱਦਰਤੀ।

. ਕੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. . ? ? ? . . . ਨਹੀਂ ਨਾ।

. ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ।

. ਪਰ ਅੰਧ-ਭਗਤ ਅਗਿਆਨੀ ਲਾਣੇ ਦੇ ਵਾਰੇ ਜਾਈਏ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜੇਹੀਆਂ ਗਪੌੜ ਕਥਾ-ਕਹਾਣੀਆਂ-ਸਾਖੀਆਂ ਘੜ ਮਾਰੀਆਂ/ਬਣਾ ਧਰੀਆਂ। ਕਿ. . .

. (((ਇਕ ਵਾਰ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ। ਜੰਗਲ-ਬੀਆਬਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਥਾਨ ਸੀ। ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਅਬਾਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ, 'ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ' ਨੂੰ ਕਹੇ. . . ਕਿ, . ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ, . . . ਕੋਈ ਉਪਾਉ/ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰੋ। . . . ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਣਾ ਸੀ? ? ?

. ਤਾਂ. . ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, . . . ਜਾਉ! ! ਉਸ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਹਿਲਾਉਣਾ ਕਰੋ।

. ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਗਏ, ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, . . . ਕਿ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਤੋਂ ਤਰਾਂ-ਤਰਾਂ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈਆਂ ਡਿੱਗਣੀ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ।

. ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਬਾਗੋ-ਬਾਗ ਹੋ ਗਏ, ਭੁੱਖੇ ਢਿੱਡ ਲਈ ਦਰਖਤ ਤੋਂ ਮਿਠਿਆਈ ਡਿੱਗਦੀ ਵੇਖ ਕੇ। ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ, ਕਿ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਰਜਾ ਦਿੱਤਾ।

. ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਧੀ, ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਵਾਉਣੀ ਕੀਤੀ।. . . ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

. ਹਾਂ ਜੀ! ! ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ/ਦਰਜ਼ ਹੈ, ਗਪੌੜੀ ਕਵੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿਉਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਗਪੌੜੀ ਗਰੰਥ 'ਗੁਰ-ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ' ਵਿਚ।

. ਜੋ ਅੱਜਕੱਲ ਸਾਰੇ ਸੰਪਰਦਾਈ ਟਕਸਾਲੀ, ਡੇਰੇਦਾਰ, ਅਤੇ ਕਈ ਇਹਨਾਂ ਟਕਸਾਲੀਆਂ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਚਹੇਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ (ਪਿੰਦਰਪਾਲ, ਬੰਟੀ ਭਈਏ. ਕੁਲਵੰਤ ਸਿਹੋਂ ਵਰਗੇ) ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਗਪੌੜੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿਹੋਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੈ ਨਾ ਅਜੀਬ ਵਾਕਿਆ, ਸਾਖੀ, ਕਹਾਣੀ, ਕਥਾ। . ਇਹ ਬਿੱਪਰੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਭੇਖੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ-ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ. ਆਮ-ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿੱਪਰੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਗਪੌੜ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੁਭਹ-ਸ਼ਾਮ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਪੌੜ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣ-ਸੁਣ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ-ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਜ਼ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ. ਹਰ ਰੋਜ਼ ਟੀਵੀ ਉੱਪਰ ਲਾਈਵ ਟੈਲੀਕਾਸਟ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਅੱਜ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗੁੱਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ/ਪ੍ਰਣਾਇ/ਸਮਰਪੱਤ/ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀਰ-ਭੈਣਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨਮਤੀਏ, ਮੂੜਮਤੀਏ, ਡੇਰੇਦਾਰ, ਟਕਸਾਲੀ, ਬੁਬਨਿਆਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਾਲਕੇ, ਨਸ਼ੇ ਪੀਣੇ ਨਿਹੰਛ ਜਿਆਦਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮੂੜਮਤੀਆਂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਰੋਲ ਦਿੱਤਾ ਨਾਨਕ ਫਲਸਫਾ।

. ਹੁਣ ਤਾਂ ਸ਼ਰੇਆਮ ਇਹਨਾਂ ਮਨਮਤੀਆਂ, ਮੂੜਮਤੀਆਂ ਬੁਬਨਿਆਂ ਦਾ ਦੋਗਲਾ ਕਿਰਦਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।)))

ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਤੋਂ
ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਮਿਠਿਆਈ
ਡਿੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ????

ਸਾਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਵੀਰਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ
ਹੋਵੇਗਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹੀ ਕੁੱਦਰਤ ਦੀ ਅਟੱਲ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਠਿਆਈ ਨਹੀਂ
ਲੱਗਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਦਰਖਤਾਂ ਤੋਂ ਮਿਠਿਆਈ
ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ।

. ਜੀ ਹਾਂ. . . .

. ਇਹ ਗਪੌੜ ਕਥਾ-ਕਹਾਣੀ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗਪੌੜੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

. ਵੀਡੀਉ ਲਿੰਕ ਹੈ:- pinderpal Video link is --

<https://www.facebook.com/diwinderjeet.singh/videos/2764227036987858/>

. ਆਉ, 'ਗੁਰਬਾਣੀ-ਗੁੱਰਮਤ ਗਿਆਨ' ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

- ▶ 'ਗੁਰਮੱਤ- ਗਿਆਨ' ਕਿਵੇਂ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲਾ ਰੱਸਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ▶ 'ਗੁਰਬਾਣੀ-ਗਿਆਨ' ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖੀ-ਮਨ ਨੂੰ ਵਹਿਮਾਂ, ਭਰਮਾਂ, ਪਾਖੰਡਾਂ, ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ, ਅਡੰਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਾਲਾ ਅੰਧੇਰਾ/ਹਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੁਰ ਬਿਨਾਸੁ॥

ਹਰਿ ਕਿਰਪਤ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਮ5॥ 293॥

*** 35 ਮਹਾਂ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰਨ 'ਬਾਣੀ' ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਾਮਤਾਂ, ਚਮਤਕਾਰਾਂ, ਕੌਤਕਾਂ, ਗ਼ੈਬੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ/ ਬਿਊਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਰੈਕਟੀਲ ਤਾਜ਼ਰਬੇ ਆਧਾਰਿਤ 'ਜੀਵਨ-ਫਲਸ਼ਫਾ', 'ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ', ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਧਾਂ ਹਨ। ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ-ਕਲਾ ਵਾਲੀ ਸੇਧ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

- ▶ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਰਮ ਭੁਲੇਖੇ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਕੁੱਦਰਤ-ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਅਟੱਲ ਨਿਯਮਾਂ, ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਸਟੀਕ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਕਰਾਮਤਾਂ, ਚਮਤਕਾਰਾਂ, ਜਾਦੂਈ ਕਰਿਸ਼ਮਿਆਂ, ਰਿੱਧੀਆਂ-ਸਿੱਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾਉਂਦਾ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਉੱਪਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ▶ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ/ਸੰਸਾਰ ਦੀ 'ਕੁੱਦਰਤੀ-ਕਰਤਾਰੀ' ਅਟੱਲ ਸੱਚਾਈ,

'ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨ' ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ 'ਗੁਰਬਾਣੀ' ਫੁਰਮਾਣ ਹਨ।

- ▶ ਐ ਮਨੁੱਖ! ! ਅਗਰ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂਣ ਲਈ, ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ, ਵਸਤੂ, ਚੀਜ਼, ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ, ਸੌਹਣਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਬਨਾਉਣ/ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਸਾ ਹੈ, ਤਮੰਨਾ ਹੈ, ਲੋੜ ਹੈ, ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ/ਉੱਦਮ/ਉਪਰਾਲੇ/ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਕਰ।

- ➡ ਗਲਤ ਰਸਤਾ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਰਜ਼ਲਟ/ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।
- ➡ ਮਿਹਨਤ/ਉੱਦਮ/ਉਪਰਾਲੇ/ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਲੋਕ ਹੈ:-

- ➡ ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ॥

ਹੰਢੈ ਉੰਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ॥ 23॥ 1379॥

‘ਗੁਰਬਾਣੀ’ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਜੀਵਨ ਅੰਦਰ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ/ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਨੀਆਵੀ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

. ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਕਿਰਸਾਨ ਅਗਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ‘ਬਿਜਾਉਰ’ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਦਾਖਾਂ/ਅੰਗੂਰ ਖਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਾਂ/ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਰਸਾਨ ਅਗਰ ਦਾਖਾਂ/ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ‘ਬੀਜ’ ਬੀਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੇ ‘ਬੀਜ’ ਬੀਜ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕਿੱਕਰਾਂ ਉਗਣਗੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਸਾਨ ਦਾਖਾਂ/ਅੰਗੂਰਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ‘ਤੁੱਕੇ’ ਦਾ ਫਲ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਦਾਖਾਂ/ਅੰਗੂਰਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀਆਂ।

. ਠੀਕ! ! ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅਗਰ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਬੁਨਣ/ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਟੁ (ਰੇਸ਼ਮ) ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਾਂ. . . . ਪਰ ਸਾਰੀ ਉੱਮਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਉੰਨ ਕੱਤ ਦਿਆਂ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣਾ ਉਸ ਲਈ ਨਾ-ਮੁੰਮਕਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸਲੋਕ ਵਿੱਚ ‘ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ’ ਤੱਤ-ਸਾਰ ਹੈ ਕਿ:

. ਐ ਮਨੁੱਖ ਅਗਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈ, ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ-ਆਰਾਮ,

ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ:

- . ਸੱਚ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜਨਾ ਕਰ।
- . ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜਨਾ ਕਰ।
- . ਸਚਿਆਰਤਾ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਚੁਨਣਾ ਕਰ।
- . ਨਾ ਕੇ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਬਣਾ।
- . ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਹਲੀਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾ।
- . ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕੂੜ ਦੀ ਪਾਲ/ਕੰਧ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣਾ ਕਰ।

. ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਰਸਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰ।

. ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਰਸਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਆਸਾ ਕਰਨਾ ਬੇਵਕੂਫੀ/

ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ।

. ਬੁਰਿਆਈ 'ਸੱਚਾਈ' ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

. ਅੰਤ/ਅਖੀਰ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨੀਵਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।))

. 'ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ' ਨੇ ਆਪ ਖੁਦ 'ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ' ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ-ਜਿਹੜੀ ਫਰੀਦ-ਬਾਣੀ, ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰਮੱਤ ਫਲਸ਼ਫੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਲੱਗੀ, ਉਹ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨੀ ਕੀਤੀ।

. ਤਾਂ ਤੇ ! ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਲੀ ਭਾਤੀਂ ਇਸ ਸਲੋਕ ਦੇ ਤੱਤਸਾਰ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣੂ ਹੋਣਗੇ।

. ਕਿ ! ! ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਰ/ਦਾਖਾਂ ਵਰਗਾ ਮਿੱਠਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ। ਕਿੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਤੁੱਕੇ ਹੀ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ।

. ਕਿੱਕਰ ਨੂੰ ਮਿਠਿਆਈ ਲੱਗਣੀ, ਇਹ ਕੁੱਦਰਤੀ ਵਿੱਧੀ-ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ/ ਕਰਤਾਰੀ-ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵੀ ਉੱਲਟ ਚਿੱਤਵਨਾ ਹੈ/ਸੋਚਣਾ ਹੈ।

. ਤਾਂ ਤੇ . . .

. (ਗਪੌੜ ਗਰੰਥ (ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ) ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਗਪੌੜੀ ਸੰਤੋਖੇ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਿੱਲਕੁੱਲ ਹੀ ਸਾਰਾ ਝੂਠ ਹੈ, ਗੱਪ/ਗਪੌੜ ਕਥਾ- ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਗਪੌੜਾਂ ਹਨ।

. ਉੱਪਰਲੀ ਗਪੌੜ ਸਾਖੀ ਨੂੰ (ਪਿੰਦਰਪਾਲ, ਬੰਤੋ ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿਹੰ) ਵਰਗੇ ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਹੇਤੇ ਗਪੌੜੀ ਸੰਤੋਖੇ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਗਪੌੜ ਗਰੰਥ, ਬਿੱਲਕੁੱਲ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਝੂਠਾ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

. ਸੰਪਰਦਾਈ, ਪਾਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਟਕਸਾਲੀਆਂ ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਚਹੇਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉੱਮਰ ਇਸੇ ਕੂੜ ਗਪੌੜੀ ਗਰੰਥ ਦੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਸੇ ਗਪੌੜੀ ਗਰੰਥ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਨਡੈਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਨਿੰਦ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਲਕਿ ਇਸ ਕੂੜ ਗਰੰਥ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹ।

. 'ਗੁਰਬਾਣੀ' ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਪੰਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਣਾ ਕੋਰੀ ਨਾਦਾਨੀ ਹੈ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਲਈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ 'ਗੁਰਬਾਣੀ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਭਾਈ ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ 'ਗੁਰਬਾਣੀ' ਪੰਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ. . . ? ? ? ? ? ? ? ?

“ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ॥ ਮ2॥ 464॥

. ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਨੇ ਕਿੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਠਿਆਈ ਡਿੱਗਦੀ ਕਰਾ ਕੇ ਇਹ ਪੰਕਤੀ ਪੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ

‘ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥

. ਇਸ ਪੰਕਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਕਿ:-

- ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।
- ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੰਗਾ-ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੋਵਣਾ।
- ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਗੱਪੜ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਸਿੱਖ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।
- ਅਗਰ ਗੁਰਮੱਤ ਦੇ ਉੱਲਟ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਦੇ ਦਿੱਤੇ “ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰੇ, ਮੁਤਾਲਿਆ ਕਰੇ, ਪੈਰਵਾਈ ਕਰੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁੱਝ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ‘ਗੁਰਮੱਤ’ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੈ ਵੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।
- ਕੀ ਸਿੱਖ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਮਾਧੋ ਬਣ ਕਿ ਰਹਿਣਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇ? ?

*** ਅਗਰ ਸਿੱਖ! ! ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ, ਸਥਿੱਤੀਆਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਆਪਣੇ “ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ” ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ. . ਤਾਂ. . ਸਿੱਖ ਦੇ. . .’ਗੁਰਮੱਤ’ ਗਾਡੀ ਰਾਹ ਉੱਪਰ ਚੱਲਣ ਦਾ ਲਾਹਾ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਫਾਇਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ? ?

- ਸਿੱਖ ਨੇ ਕੀ ਲਾਹਾ ਲੈਣਾ ਕੀਤਾ? ?
- ਕੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ‘ਗੁਰਮੱਤ’ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਕੀਤਾ? ?
- ਕੀ ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ’ ਦੀ ‘ਕੱਸਵੱਟੀ’ ਲਾਉਣੀ ਕੀਤੀ? ?

** ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ:-

- ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ,

- ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ,
- ਗੋਲਕ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਪਾ ਕੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠ ਜਾਉ।
- ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਉ।
- ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ,
- ਦੇਗ/ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਉ-ਖਾਉ,
- ਲੰਗਰ ਛਕੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਉ।
- ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਰ ਆਮ-ਖਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਕੁੱਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਗੋਲਕ ਨਾਲ ਮਤਲਭ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ 'ਗੁਰਬਾਣੀ-ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ' ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਖਿਆਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਗਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਸਬਦ-ਗੁਰੂ' ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਗਪੌੜੀ ਲਿਖਾਰੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿਹੰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤ 'ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ' ਵਿਚੋਂ ਗਪੌੜੀ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਸਾਖੀਆਂ, ਕਥਾ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਕੌਤਕਾਂ, ਕਰਾਮਤਾਂ, ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਰਿੱਧੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਪੂਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨਾਨੱਤ ਮੱਤ ਦੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ/ਬਰਾਬਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
- ਟਕਸਾਲੀਆਂ, ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਕੂੜ ਗਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਪੌਰਾਣਿਕ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ-ਸੁਣਾ ਕਿ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਅਜੇਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ, ਟਕਸਾਲ, ਡੇਰੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ, ਠਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਨਾਤਨੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

*** ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਲੇਵਾ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪ 'ਗੁਰਬਾਣੀ' ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਸੁਣ ਕੇ, ਮੰਨ ਕੇ, ਵਿਚਾਰ ਕੇ 'ਗੁਰਮੱਤ-ਗਿਆਨ' ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

** ਗੈਰ-ਕੁੱਦਰਤੀ ਵਿਖਿਆਨ, ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਰਨਾ/ਕੰਨਡੈਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

. ਅਜੇਹੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨੇ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ 'ਗੁਰਮੱਤ ਗਿਆਨ' 'ਸਬਦ-ਗੁਰੂ' ਗਰੰਥ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀਆਂ ਬਿੱਪਰੀ ਸਨਾਤਨ ਮੱਤ ਦੀਆਂ ਪੌਰਾਣਿਕ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ।

. ਝੂਠ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ1॥ 904॥

. ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ, ਆਪਣੀ ਹਿਆਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿੱਪਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਪਾਂਡੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ-ਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲਾਕੀ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਉੱਪਰ ਤਨਜ਼ ਕੱਸਦੇ ਹਨ, ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ,

. ਕਿ ਐ ਬਿੱਪਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਪਾਂਡੇ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਦਾ ਹੈਂ, ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਜਦ ਤੱਕ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਤੱਕ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

. ਇਹਨਾਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ/ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੱਪਰ-ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਪਾਂਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅੱਜ ਸਾਡੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਉਤਨਾ ਹੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੈ।

- ਐ! ! ਬੰਦੇ-ਮਨੁੱਖ ਤੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਦਿਲ, ਭਾਵ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਕਰ, ਭਾਵ ਜਾਨਣਾ ਕਰ, ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਐਵੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ/ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੇ ਖੇਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੱਲੇ, ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।
- ਭਾਵ: ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਵੀ ਕਾਰ-ਵਿਹਾਰ ਕਰਨੇ ਪੈਣੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਨੀਆਵੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।
- ਪਕੜ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ 'ਕਰਤਾਰੀ-ਗੁਣਾਂ' ਦੀ।
- 'ਕਰਤਾਰੀ-ਗੁਣਾਂ' ਦੀ ਪਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 'ਸਚਿਆਰਤਾ' ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਪੰਨਾ

ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ

22 ਫਰਵਰੀ 2020